

# Tove Lises historie fra Nordre Ås



Min bestefar, Anton Finstad, kjøpte [Nordre Ås](#) rundt 1945. Han og min bestemor, Anna, hadde tre sønner: Torstein, Arve og Jan.

Min far, Torstein, giftet seg med Liv og fikk to døtre. Min storesøster, Liv Ingjerd, og meg, Tove Lise.

Jeg elsket å plukke blomster. Først fant jeg [hestehov](#) i veigrøftene. [Blåveis](#) var mer sjeldne, men jeg fant dem på kanten av det vi kalte skogjordet. Vi hadde vår egen [liljekonvall](#)-skog. Ballblom var heller ikke vanlige, men jeg visste om et eget sted hvor de vokste. Vi plukket mange markblomster som [blåkløkker](#), [prestekrager](#), [storkenebb](#) og alt annet vi fant langs veikanten. [Geitramsen](#) var alltid populær på grunn av at den var stor og vakker. Har du hørt om disse blomsternavnene før?

En blomst vi ikke plukket, men som vi gikk til for å se, var [nattfiolen](#). I dag står det en stor blokk der. Av og til var de voksne med oss for å plukke blomster, og det syntes vi var veldig stas! På vinteren da sneen var kram lagde vi snømenn og snølykter. I tillegg gikk vi på skøyter på den isbelagte [salamanderdammen](#). Gode minner fra Nordre Ås.

Med hilsen

Tove Lise

# Liv Ingjerds fortellinger fra Nordre Ås



En gang i desember (1952), da det var mye snø, feiret jeg bursdag! Det var meg og fire andre jenter på bursdagsfesten vår. Vi var rundt 8 år gamle den gangen. Etter at vi hadde spist boller og drukket brus, måtte vi på do. Den gangen hadde vi en utedo i den store låven på Nordre Ås gård, men nå er låven borte. Så vi måtte gå ut i kulda med jakker og skjerf. Bestefar Anton hadde måket snø så vi kunne se veien til låven. Det var veldig mørkt, så vi tok med oss lommelykter fordi det ikke var lys i låven. Vi gikk til utedoen i tur og orden. Det var plass til to personer inne. Vi lo og hadde det kjempegøy, så gøy at lommelykten falt ned i do! Så langt ned at vi ikke kunne nå den. Den lyste opp doen i flere dager.

Mine venner fra skolen husker fortsatt denne morsomme hendelsen, og i desember i år fyller jeg 80 år!



Om sommeren pleide bestefar å hente postpakker på Hauketo stasjon. Han brukte hesten Ranja og en vogn, og noen ganger fikk vi sitte på. Det var en lang tur, og vognen ristet og skranglet på grusveiene.

En gang fikk vi til og med være med da Ranja skulle få nye sko! [Smeden](#) holdt til på Klemetsrud, så det var en lang tur dit. Jeg husker at smeden banket [de nye skoene](#) på hestens hover. Jeg lurte på om det gjorde vondt for Ranja, men det gjorde det ikke. Vi kunne høre at hun hadde fått nye sko på veien hjem.

Med hilsen,

Liv Ingjerd